

By har et Værelager til Værdi af 100,000 Kr., og dette Firma har sin Hovedforretning etableret i Kjøbenhavn; maa vi saa bede om Skat af de 100,000 Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds tænker sig nu, at Kjøbenhavns Kommune afviser denne Kommune ved at sige: Der er saa megen Gjæld, at I ikke kunne faae Noget. Men det gjør Kjøbenhavn slet ikke. Kjøbenhavn siger ganske simpelt til denne Kommune: Gaa I hjem og læg Jer! Hvad have I med de Varer at gjøre? Varer ligejom andet Løsøre følge Personen og blive bestattede i Opholdskommunen og ikke andre Steder. At der ligger et Værelager i en Provindsby fra et Firma i Kjøbenhavn, medfører ikke, at denne Provindsby kan kræve Andel af Formueskatten for Varernes Vedkommende; i den Henseende er der ikke Spor af Tvivl, naar man ser paa Lovforslagets § 3. Denne Paragraf er i den Henseende aldeles tydelig; Grundlaget for Skattepligten er Opholdet, det er Hovedsagen, men ved Siden deraf kan en Mand jo blive skattepligtig i en Kommune, hvor han ikke opholder sig, under de i § 3 b. udtrykkelig nævnte Tilfælde: naar han har et Embede eller Bestilling eller driver Næring der, men han vil ikke være skattepligtig af sin Formue der, det tror jeg ikke, at der kan være Tale om. Og ser man alene paa de faste Eiendomme — hvad jo vil være det Praktiske — vil Forholdet, synes jeg, være ganske simpelt. Har en Mand faste Eiendomme f. Ex. i fire Kommuner — vi kunne sætte, at de med Fradrag af Prioriteter have en Værdi af 25,000 Kr. hver — saa følger af § 10 simpelthen, at hvis denne Mand har 100,000 Kr.s Gjæld ved Siden af, betaler han ikke en Dre i Formueskat af dem nogetsteds; saa har han forsaavidt ingen Formue. Har han 50,000 Kr. Gjæld, saa betaler han i hver af disse Kommuner det Halve, nemlig Formueskat af 12,500 Kr., og hvorledes denne Skat skal fordeles, naar han ikke har slige Meget i hver Kommune, er jo kun et simpelt Regnestykke, som Enhver kan udføre. At det skal opgjøres paa denne Maade, følger udtrykkelig af § 16, som for dette Tilfælde indeholder de nærmere Regler. Altsaa, de forskellige Kjøbstadskommuner jende deres Opgivelser ind til Opholdskommunen, og denne gjør saa hele Mandens Skatteværdi op og sender Fordelingen tilbage over, hvor Meget der bliver til hver af disse Kommuner. Her synes jeg, at Reglen er given tilstrækkelig klart, men jeg vil gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himestad) den Indrømmelse, at der i Redaktionen af Ordene findes en liden Mangel i § 16, hvilket

ganske simpelt kommer af, at det har været nødvendigt helt igjennem overfor Lovforslaget af 1872 at indføre „Formue“ der, hvor Lovforslaget kun havde „Indtægt“. Dette kan saa være blevet overset paa et enkelt Sted, og navnlig tror jeg, at det er blevet overset i § 16, idet man der har brugt „Indtægt“ istedetfor „Formue“. Deri ligger Feilen, men Meningens forekommer mig at være fuldstændig klar. Ligeledes tror jeg ikke, at der er nogen virkelig Grund til at tvivle om, hvorledes Staten er stillet. Statens Stilling er given i § 6 og alene i § 6. Naar det ærede Medlem antog, at naar Staten f. Ex. havde en Skov i en Kommune, der da med Hensyn til Skatteværdien af denne Skov kunde være Tale om at føre Sagen tilbage til Statens hele økonomiske Stilling, saaledes at der blev Tale om at trække Statsgjælden fra og lægge Statsformuen til for at faae en saadan almindelig Opgjørelse sat, saa er der jo ikke Nogetsomhelst i Loven, der giver Anledning til at tro, at det skulde have været vor Mening. Det ærede Medlem for Odense (Falbe-Hansen) har allerede bemærket, hvad der i den Henseende er at sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, nemlig at Staten ingen Opholdskommune har. Det, som er bestemt om den almindelige Opholdskommune i § 7, angaar kun de deri nævnte juridiske Personer, nemlig Stiftelser, Lehn o. desl. og vedkommer slet ikke Staten. Forholdet bliver altsaa meget simpelt for Statens Vedkommende. Naar Staten f. Ex. har en Skov i en Kommune, saa betaler den Indtægtsstat af Skoven og Formueskat af Skovens Formueværdi i denne Kommune. Dermed er denne Sag forbi; der er ikke Mere at gjøre derved. De andre enkelte Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, ere tilbørlig imødegaaede af andre ærede Medlemmer; navnlig kan jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) anførte om Nationalbanken. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds noget har misforstaaet, hvorledes det virkelige Forhold er her. Nationalbanken bliver ikke beskattet som saadan, ligesaa lidt som Aktieselskaber blive beskattede som saadanne. Man maa nemlig erindre, at den Skat, som Aktieselskaber betale, faae Aktionærerne erstattede i deres Hjemstedskommuner, og det, at Aktieselskaber beskattes, vil altsaa i Virkeligheden ikke sige Andet, end at de blive en Slags Forretningsførere eller Rodemestre, idet man tager Aktionærernes Skat hos Aktieselskaberne og likviderer den hos vedkommende Aktionærer i deres Kommuner. Dette er Noget, som